

Ptičicam!

Med vsemi živalmi, karkoli jih živi na svetu, so nam ptičice najljubše. Kako žalostno in pusto bi bilo, ko ne bi bilo ljubih ptičic. Veliko nam koristijo s tem, ker uničijo škodljive živalce. One prebrskajo vsako luknjico in razpoko, da bi našle kak mešiček. Kdor se hoče prepričati, kako koristne so ptice, jih mora opazovati. Poglejmo lastovico, kako se trudi, preden nasiti širokoustne mladiče! Vsakikrat prinese 10 do 20 mušic ali drugih takih živalc. Zato so pa tudi vredne, da koristnim pticam pozimi natrosimo drobtinic. Saj si tudi pošteno zaslužijo!

Kakšno veselje je za nas, ko prileti prva ptičica selka na naše okno in zapoje prvo pesem! Velikokrat si mislimo: Oh, ko bi

blizu tal in ne tako, da bi vsak mimoidoči zapazil valilnico in motil ptička. Valilnico kupimo lahko za majhen denar v takih prodajalnah. Še bolje je, ako imamo orodje pri rokah in si sami izdelamo valilnico. Valilnica naj bo iz smrekovega ali jelkovega lesa, kakor vidimo na podobi. Vhod v valilnico ne sme biti premajhen ali prevelik, ampak mora biti tako velik, da ptič, za katerega je namenjena valilnica, hodi z lahkoto ven in noter. Zunaj naj bo valilnica hrapova, da zgleda kakor naravna. Potem se bo kmalu naš prijatelj naselil vanjo. Počutil se bo, da imajo varno domovje on in tudi mladiči, ki bodo dočakali tukaj prvo mladost in se bodo vrnili tudi druga leta v svoje staro bivališče.

N. Ivanc,
učencem mešč. šole v Krškem.

*

Dragi gospod Doropoljski!

To je moje prvo pismo, ki se Vam ga upam danes pisati. Star sem 7 let. Hodim v I. razred. Dvojna ljudska šola je v Predvoru. Doma sem pa v Bašlju. V šolo hodim jako rad. Naučimo se marsikaj lepega. Najrajši se pa učim brati, pisati in peti. Srčno se veselim „Zvončka“ zaradi slik, ki so v njem. Pa tudi čitam ga rad. Sedaj je konec pisma. Kadar mi pade kaj več v glavo, ali Vam smem pisati?

Srčno Vas pozdravlja Vaš zvesti
Viktorij Hladnikov,
učence I. razreda.

Odgovor:

Ljubi Viktorij!

Tvoje pismo je tako lepo in dobro pisano, da je to res veliko za učenca I. razreda. Če boš vedno tako napredoval, pa postaneš še učen in velik gospod. Da bi se le zgodilo tako!

ostala vedno pri nas! Zapreti v ptičnico je pa tudi nočemo, saj vemo, da s tem ptički krajšamo življenje. Rajši ji napravimo na stari lipi pred hišo lepo domovje. Ali kako?

To ni tako težko, kakor mislimo v prvem trenutku. V začetku pomladi — v marcu ali aprilu — pojdemo na delo!

Najpoprej moramo poiskati pripraven prostor, kamor pritrdimo valilnico, to je ne pre-

